

שבת  
שלום!

# ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

## ביחד



### לפני החתונה אנחנו שחקנים!

עלינו לדעת שהתנהגויות ומעשים שראינו לפני החתונה, לא תמיד נפגוש אחר כך. כולנו יודעים מראש שבשעת הפגישות הכל משחק, ודברים שרואים מכאן לא רואים משם. אנחנו דור שמתרשם מאד מחיצוניות. ה'פוז'ה' חשובים לנו מאד. אך עלינו לדעת שגם זה שוחד. היא חושבת בלבה: איך הוא יפה... הוא כזה חתיך... שאלת את עֶצְמָךְ - מה יש בראש של החתיך הזה? מה מסתתר מאחורי המעטפה היפה הזאת? הוא חושב לעצמו: היא כל כך יפה... עזוב את היופי, מה עם האופי של אותה יפה? בדקת אם היא מתאימה לך לחיים?... בפגישות, הוא הקפיד על ההופעה שלו ואמר לה מילים של שבת: האינך מעוניינת להלוך עמדי לבית הקפה?... 'להלוך עמדי'... היא היתה בטוחה שהוא אקדמאי... אחרי החתונה היא גילתה שהוא לא סיים בית ספר יסודי... בהרצאות שאלתי, למה לפני החתונה הבחור מסתיר את הפנים במסכה, והיא מכסה את 'הגיבנת', והם מדברים במילים יפות: מאמי, באבי, אתה זורם, את זורמת... ואחרי החתונה... הוא קורע את המסכה, והיא מגלה את הגיבנת ואומרת לו: הנה... למה שלא נשאר יפים אחרי החתונה כמו שהיינו לפני?! ריבוי פגישות לא מוביל בהכרח להיכרות טובה יותר. לפעמים קורה שאחרי יציאה של מספר שנים, עדיין לא מכירים אחד את השני אפילו בדברים בסיסיים ביותר. כשיוצאים במשך זמן רב ובסופו של דבר רוצים לחתוך ולהיפרד, הדבר קשה מאד. השכל אומר - כן, והרגש אומר - לא. הרבה פעמים הם חוזרים להיפגש, ושוב נפרדים, ושוב חוזרים, וחוזר חלילה, ובינתיים השנים עוברות... להיפרד לגמרי - קשה להם, להתחתן - ברור להם שזה לא מתאים, ושניהם סובלים. זאת ועוד, לפעמים קורה שבני זוג מחליטים להתחתן לאו דווקא בגלל שהם מתאימים אלא בגלל המחשבה של 'איך אוכל להסתדר בלעדיו, הרי כבר התרגלנו?'. וכשסוף סוף הם נפרדים, הלבבות שלהם שבורים, יש הרבה בכיות... והם נשארים עם צלקות. לכל אחד מהם לוקח זמן רב להשתקם ולהבריא מהקשר הקודם, כדי לפתוח קשר חדש ובריא ללא השוואות. נמצאנו למדים שקשר ממושך לפעמים הופך להיות סוג של עונש.

## פרשת השבוע



### מהו עול?

"זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על". הקב"ה ציווה את בני ישראל לקחת פרה אדומה לגמרי כדי להטהר מטומאת מת. אחד מהתנאים כדי שפרה זו תהיה כשרה לטהרה הוא - "אשר לא עלה עליה עול". מהו עול? אמרו חז"ל - כל מה שהוא צורך הפרה אינו עול אבל מה שהוא לא לצורכה זהו עול. לדוגמא - אם הנחנו עליה חפץ כל שהוא, או נשאנו איתה משא לצורך האדם זהו עול ונפסלה הפרה לטהרה. אבל אם היה חורף והיה קר לה והנחנו עליה שמיכה כבידה כדי שנתחמם אין זה עול כיון שזה לצורכה ואינה נפסלת בכך. נשליך הבנה זו לבני אדם. אם נאמר למישהו - קום תלבש לבוש ספורטיבי ותרץ 5 קילומטרים, ועכשיו! הדבר יראה לו כמשימה קשה מנשוא. הוא ירטון, יתרגז, וינסה להתחמק, וכל כך למה? מכיון שהוא מרגיש שהנחיתו עליו כזה עול שבכלל לא מתאים לו. אבל, אם אותו אדם ישב ויחשוב לעצמו שהוא כבר מתקשה לעלות מדרגות, והנשימות שלו כבדות, ושהוא חייב לעשות קצת כושר למען בריאותו, הוא יקום וילבש לבוש ספורטיבי וירץ 5 קילומטרים. ואפילו שזה יהיה קשה לו, הוא יחזור הביתה עם סיפוק ויחייך כל היום. מה קרה כאן? לפני יום כשאמרנו לו לרוץ הוא הרגיש עול נוראי. והיום כשהוא החליט היה לו קל והוא הרגיש גם סיפוק... זאת אומרת, כשמבינים שהדבר לטובתנו אין זה עול, אבל כשנדמה לנו שאין לנו מזה כל תועלת נהפך הדבר להיות קשה מנשוא. כך הדבר גם בעול התורה והמצוות. הפרשה פתחה במילים: "זאת חוקת התורה..." כלומר גם לגבי התורה וקיום המצוות הדבר תלוי בהסתכלות נכונה. אם נחשוב שכל התורה והמצוות נתנו רק כדי להכביד עלינו, להגביל אותנו, ולהצר את צעדנו, הרי זה עול קשה מאד, והתוצאה - התחמקות ממצות מסוימות. מעדיפים לא לדעת הלכות מסוימות שלא יגבילו לנו אותנו וגם לפעמים לא מוצאים מתיקות בתורה. אבל אם נבין שכל העולם הזה נברא בשביל האדם והתורה היא הספר שנתן היוצר הכל כדי לדעת איך להתנהג בעולם הזה ולהוציא ממנו את המקסימום וליהנות בעולם הזה, אז נכיר בעובדה שאין בזה עול בכלל אלא לצורכנו הוא, ומעכשיו ואילך נקיים את התורה והמצוות מתוך שמחה, ואדרבה נרצה לדעת יותר ויותר מה כתוב בהוראותיו של הבורא לטוב לנו בעולם הזה והעולם הבא. כמו שכתוב במסכת אבות - "אם אתה עושה כן אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא".

בדיחה



שני קמצנים הולכים ברחוב, לפתע שם לב האחד שחברו גורר רגל. הוא מסתכל ורואה שהסנדל שלו קרוע. שואל אותו: "למה אתה הולך ככה? כנס לחנות ותקנה לך סנדלים" משיב החבר: "אין לי כסף" "אז למה לא אמרת" ממחר החבר מוציא מהכיס חבילת שטרות של 200 קשורים בגומייה מראה לחברו ואומר: "הנה, זה בטח יעזור לך" החבר מחייך באושר, לא מאמין למראה עיניו, בזמן שהקמץ מסיר את הגומייה מהשטרות ואומר לו: "קח את הגומייה, קשור את הסנדל, בשביל מה יש חברים..."

"ד' כתות אינם מקבלים פני השכינה כת שקרנים, כת חנפים, כת ליצים, כת מספרי לשון הרע". אוי לנו כי כמעט כל אדם נכשל בכולן או במקצתם (החיד"א)

## פתגם השבוע



נלמד יחד מהם הדרכים לבלום את החוצפה ואיך להגיב לילד שמתחצף.

ראשית נקדים מספר הקדמות חשובות:

- א- החוצפה היא כח גדול שיכול "לשתק" את העומד מולו עד כדי שנעתקו המילים מלענות לו.
- ב- בחוצפה יש כח לשכנע שהמתחצף צודק.
- ג- המתחצף רוצה למשוך את השני "לזירה שלו" ושם הוא יכול להכניע אותו ולאליץ אותו למלא את בקשתו. הורים יקרים! עלינו לדעת שבחוצפה למעשה אין ממש. אם נתעשת ונלך לפי הכללים שנלמד נוכל למגר אותה במהירות, צריך גם לדעת שאפילו שהמתחצף השיג את מבוקשו, "הניצחון" הוא זמני וסוף האמת לנצח. זאת ועוד, אנחנו לא נרד למגרש של החוצפן אלא נשתדל למשוך אותו לזירה שלנו ששם נוכל להעמיד אותו על טעותו ולחנכו לדרך ארץ.

התמודדות עם חוצפה

המשנה בסוף מסכת סוטה מונה לנו את הסימנים של הדור שבו יתגלה המשיח - "בעקבות משיחא חוצפא יסגא, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו לפני קטנים, הבת קמה באמה, הכלה בחמותה, בן מנבל אב..." הסימן המובהק לכך שאנו נמצאים באחרית הימים ממש לפני התגלות המשיח היא - חוצפה שהולכת וגדלה. בכל יום מחדש אנו עומדים המומים לנוכח גלי החוצפה והעזות שפוקדים את ילדנו. מי העיז פעם לצעוק על אביו, לקלל את אימו, או להלבין פני זקן??? היום לצערנו אלו דברים שקורים בכל יום. אנו ההורים לא יודעים איך להילחם עם תופעה זו, ומה הכלים הנדרשים לכחות לבלום את החוצפה הנוראה.

סיפור לשבת



נס משמיים

עד כמה עלינו להודות למי שאמר והיה העולם, על כל הנסים שעושה לעם ישראל. לא בכדי כותב דוד המלך ע"ה בתהלים: "אֵד יִאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי". שכן אויבינו זוממים ומתכננים יום ולילה כדי להוציא תוכניות כיצד לפגוע בנו, ואלמלא בורא העולם היו תוכניותיהם יוצאות לפועל חלילה. אנו כלל וכלל לא מודעים לכל התכנונים, ולמעשה רק בדיעבד לעיתים אנו מבינים, עד כמה גדולה יד ההשגחה.

בתאריך י"ט תמוז ה'תשע"ד במהלך מבצע 'צוק איתן' בקיבוץ 'סופה' נותרו לא מעט עיניים לחות מהתרגשות בשל הנסים הגדולים. אך בל נקדים את המאוחר. הכל החל כאשר ברחבי ארץ הקודש ירדו גשמים בתקופת חג השבועות. אין זה שכיח כלל ועיקר, ואף בשל עניין זה נוצר מצב, שמלאי החיטה שהיה בשדות והיה בשל דיו, מה שמוגדר בלשון ההלכה 'אינה צריכה לקרקע', נרטב ממי הגשמים וכבר לא יכול היה להיחשב כ'חיטה שמורה משעת קצירה', למהדרין בהלכות הפסח. משגיחי אחד הבד"צים יצאו ותררו ברחבי הארץ אחר מקום, שבו גדלה החיטה מאוחר יחסית, וכך לא נפסלה מהגשם. הבעיה הייתה כפולה, שכן השנה הבאה הינה שנת שמיטה, שבה לא חורשים ולא זורעים, מה שמגדיל את הביקוש ליבול משנה זו כי שניים לכחות.

כאן החלה שרשרת ניסים מרתקת. המשגיחים הגיעו לשדה הממוקם ב'עוטף עזה'. אותו חקלאי החליט לראשונה לשמור על השמיטה בחיין, והנה רואה הוא כי משמים 'נחתו' דווקא אצלו וביקשו לקנות מהחיטה כמות

לנגד עיניו מתממשת הבטחת התורה הקדושה "וְצִיְתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בְּשָׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשֹׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים". לאחר שסיימו המשגיחים את עבודת הקטיף ויידאו, שהחיטה יבשה למהדרין וארזוה עימם, עלו בסיפוק על רכבם וחזרו לירושלים.

עודם בדרך וטלפון נרגש מן החקלאי: "רבותי! אין לכם מושג איזה נס אירע לכם! כרבע שעה אחרי שהלכתם מכאן, נפלה פצצה בשטח השדה הפתוח, בדיוק היכן שהסתובבתם... לא זו בלבד שניצלתם, אלא בזכות כך שהחיטה נקצרה נמנעה שריפת ענק שהייתה אמורה להתלקח בשדה הבשל והמלא חיטים..."

יומיים לאחר מכן שמחו כל תושבי ישראל לשמוע את הבשורה הטובה, שלושה עשר מחבלים! אשר יצאו ממנהרה בשדות קיבוץ 'סופה' התגלו על ידי כוחות הביטחון. חלקם הגדול חוסל, וחלקם נמלטו חזרה למנהרה, שהופצצה שוב מהאוויר, ובכך סוכל הפיגוע.

התוכנית המקורית של המחבלים הייתה לצאת בשעות הבוקר המוקדמות (הם יצאו סמוך לשעה 04:00 לפנות בוקר) לתוך החיטים הגבוהות ואז ייצאו ממחבואם לתוך קיבוץ 'סופה' ויחטפו עימם מספר אזרחים רב ויהרגו ככל שיוכלו. אך כבר אמר החכם "רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֵצָת ה' היא תִּקּוּם".

ברגע שהם יצאו מן המנהרה, שאותה חפרו במשך זמן רב, גילו לתדהמתם, כי שדה החיטים אשר ביקשו למצוא מחסה בצילו נקצר לחלוטין! ולמעשה מקומם התגלה מיד. את מצוות השמיטה שיקיימו ישראל ויזכו עקב כך לברכת שמים לא לקחו בחשבון... בורא העולם שיבש את תוכניתם. רק לדמיין איזה -אסון נמנע בתוך הקיבוץ מכמות עצומה כזו של מחבלים, המחזיקים כלי נשק רבים.

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39



לימוד מקצועי ומעמיק המקיף את תחומי התא המשפחתי עם הרב אבנר קוואס ומרצים מנוסים נוספים

תעודה תינתן בסיום הקורס

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך חדש - ארגון 'ביתנו החדש' פותח את שערי לימודי מנחי נישואין ומשפחה



כשמדובר בשלום בית לומדים מהמומחים ביותר לפרטים והרשמה 1599-59-59-39 שלוחה 4

